

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

לפני כבוד השופט רז נבון

המבקשות:

1. גלובל קורייר אקספרס בע"מ
  2. אירית קריאף
  3. מור מזור קריאף
- ע"י ב"כ עוה"ד צחי חליו ואיגור גילביץ'
גולדפרב, זליגמן ושות' - עורכי דין

נגד

המשיב:

סטפן סטיבן דרורי
ע"י ב"כ עו"ד ענת אסיאג - הסיוע המשפטי

החלטה

לפניי בקשתן של המבקשות 1-3 (להלן: "המבקשות"), למתן צווים לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק"). ראשיתו של ההליך בבקשה במעמד צד אחד. סברתי שאין מקום ליתן צווים במעמד צד אחד ללא שמיעת עמדתו של המשיב. עמדת המשיב הוגשה; הצעת בית המשפט להסדר לא התקבלה ומשכך נקבע דיון במעמד הצדדים להיום-17 בינואר 2021.

כפי שיובהר להלן, דין בקשתה של המבקשת 1 להידחות; דין בקשתן של מבקשות 2-3 להתקבל.

א. ברקע הדברים -

1. המבקשת 1, חברת גלובל קורייר אקספרס - GCX (להלן: "החברה") עוסקת בבלדרות. החברה מטפלת בעבור מותגים שונים שמוכרים את מוצריהם ברשת האינטרנט, בדיוור חבילות אשר נרכשות מאותם ספקים (דוגמת אמזון) ללקוחות בישראל.
2. החברה מספקת את שירותיה לאותם ספקים בינלאומיים, כאשר אותם ספקים מסתייעים בשירותי ההפצה של החברה בישראל.
3. המבקשת 2 (להלן: "אירית") הינה מנכ"ל החברה; המבקשת 3 (להלן: "מור") היא בתה של אירית ומשמשת כמשנה למנכ"ל.
4. המשיב, מר סטפן דרורי הינו אדם פרטי, נמען של טובין מחו"ל שהוזמנו על ידו מספקים בינלאומיים. החברה הייתה זו שאמורה לספק את הטובין למשיב מטעמם של אותם ספקים בינלאומיים. לטענת החברה בחודש נובמבר 2020 היא טיפלה בשלושה משלוחים שנמסרו למשיב מספקים בינלאומיים, כאשר משלוח רביעי שאמור היה להגיע אליו אבד בדרך.
5. לטענת החברה, במהלך חודש נובמבר 2020 עודכן המשיב, כי עליו לפנות לגורם שממנו הזמין את החבילה (חברת אראמקס שמקום מושבה בירדן- להלן: "אראמקס"), שכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

- דרישות פיצוי בגין אובדן צריכות היו להיות מופנות אליו. עוד מצינת החברה, כי ביום 22 בנובמבר 2020 זוכה המשיב זיכוי מלא ע"י הגורם הבינלאומי מחו"ל.
6. נוכח אובדן המשלוח החל המשיב (כך לטענת המבקשות), במסע נקמה אישי כנגד החברה ונגד עובדיה תוך כדי אובססיביות העולה כדי אובדן עשתונות מוחלט. מדובר על פי הנטען במסע נקמה משתלח, גס, בוטה, מטריד ומאיים. מסע הנקמה מבוצע על פי הנטען בדרך של פרסומים ברשתות החברתיות, בין אם על ידי המשיב עצמו ובין באמצעות פרסומים שנעשים תחת זהויות פיקטיביות של המשיב.
7. על פי הנטען הקים המשיב קבוצה בפייסבוק אשר קוראת להחרים את החברה ואת אראמקס, ובנוסף מפרסם המשיב תמונות אישיות של אירית ושל מור ללא הסכמתן וללא ידיעתן תוך הטרדתן ופגיעה בשלוות חייהן.
8. עוד נטען, כי המשיב מטריד צדדי ג' שונים שעושים "לייק" לעמוד החברה בפייסבוק, מקליט שיחות עם עובדי החברה ומאיים לפרסם את שמותיהם לרבות כתובות וטלפונים.
9. המשיב, אשר מיוצג על ידי הסיוע המשפטי הגיש את תגובתו לבקשה ובמסגרתה טען, כי פעולותיו עולות כדי מחאה צרכנית לגיטימית נוכח שירות פגום שקיבל והיעדר אפשרות ליצור קשר עם החברה, שאין לה כתובת או דרכי התקשרות סדורות, למעט אפשרות לפניה באתר החברה. מדובר במחאה שחוסה תחת חופש הביטוי.
10. המשיב סבור, כי הבקשה שהוגשה, יצאה מכל פרופורציה, והוא מפנה בהקשר זה לדו"חות חקירה שהגישו המבקשות אשר עושים שימוש נלוז בחייו האישיים, ואף מגיעים עד לאילן היוחסין שלו בדרום אפריקה.
11. המשיב טוען, כי קבוצת המחאה כנגד החברה המבקשת נפתחה בכלל כחודש ימים לפני שאבד המשלוח שהיה אמור להגיע אליו; כי הפרסומים אינה כה רבים; כי הם הופנו מלכתחילה לקבוצה מצומצמת של אנשים המכירים את המשיב או את חברו מר עמית גזית (אשר לטענתו איננו המשיב- אלא חברו הטוב).
12. המשיב סבור, כי הפרסומים אינם חריגים. השפה בעברית משובשת, יש מעט קללות וקריאה לחרם, אך אין דבר שחורג מזה. המשיב אף טוען, כי אין באותם הפרסומים ולו אמירה אחת שאף עולה כדי לשון הרע.

ב. דיון והכרעה -

1.ב. הפרסומים -

13. ההטרדה הנטענת בענייננו, אינה הטרדה פיזית, אלא הטרדה נטענת שהינה פועל יוצא של פרסומים ברשתות החברתיות או פניות לצדדים שלישיים בכתב. בדיון אף אישר המשיב, כי הוא משלם למי שיפיץ את החרם הצרכני שהוא מבקש לאסור על המבקשת.
14. לבקשה צורפו פרסומים שבוצעו הן על ידי המשיב תחת שמו בפייסבוק בפרופילים שונים הנושאים את שמו ("סטיבן דרורי" ; "Stephen drus darori" ; "Stephen darori");

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

וכן פרסומים שבוצעו לטענת המבקשות ע"י המשיב תחת פרופילים פיקטיביים כגון "עמית גזית" (כאשר המשיב טוען, כי עמית גזית הוא חברו הטוב וכי אין מדובר בפרופיל פיקטיבי-כאשר בדיון שהתקיים היום לפניי אמר המשיב: "אני לוקח אחריות על עמית גזית"). המבקשות ביקשו עובר לדיון, כי המשיב יוודא כי עמית גזית יתייצב לדיון, אלא שזה לא התייצב כאמור.

15. אשר לפרסומים - המדובר בפרסומים הקוראים להחרמת אראמקס והחברה. המדובר בפרסומים בפייסבוק, זאת הן במסגרת קבוצה ייעודית לחרם על החברה שאותה מנהלים המשיב ועמית גזית, וכן בדרך של שיתוף הקריאה לחרם בעמודי פייסבוק שונים לרבות של פוליטיקאים. בדיון שהתקיים לפניי אישר המשיב, כי מדובר בפרסומים רבים.

16. מעיון בפרסומים ביחס לחברה עולה, כי אלה מנוסחים שלא בצורה עדינה אך לא מצאתי כי מדובר בפרסומים חריגים במיוחד מעבר לקריאה לחרם צרכני גרידא; הפרסומים קוראים להחרמת החברה (וכן את אראמקס) וכן לשיתוף החוויות הרעות מאותה חברה; הפרסומים קושרים את החברה לקבוצת קריאף שבבעלות אירית ומור. בפרסום שביצע המשיב (צורף בעמוד 8 להודעת המבקשות מיום 13 בינואר 2021) הוא אף הציע (כדי להשיג את שימת לבן של אירית ומור) לפרסם פוסטים בקירות הפייסבוק שלהן ושל בני משפחתן. 17. בפרסום נוסף שצורף בעמ' 34-35 לבקשה, פרסם המשיב רשימה של עובדי החברה (תוך תיוגם בפייסבוק ולצד זאת הצעה לשלוח לכל אחד מהם את התלונות בדבר התנהלות החברה).

2.ב. המסגרת המשפטית - פרסום מכפיש ברשתות חברתיות יכול להוות הטרדה

מאיימת -

18. סעיף 2 לחוק, מגדיר מהי הטרדה מאיימת.

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

19. החוק מגדיר שני יסודות אשר בהתקיימם קמה עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

הראשון: דורש, כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע בעבר הטרדה או נקט באיומים כלפי המבקש. **השני:** דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים או לפגוע בשלוות החיים, הפרטיות, והחירות של מבקש הבקשה.

20. משמע, החשש מפני הישנותה של אותה התנהגות הופך "ההטרדה" סתם ל-"הטרדה מאיימת".

21. החלת החוק ביחס לסוגי ההטרדות הינה רחבה דיה, על מנת להחילה גם על רשתות חברתיות. כעולה מלשון החוק (סעיף 2(א)) "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

אחר בכל דרך שהיא" והדברים עולים גם בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת [השוו: ה"ט (שלום ב"ש) 19639-11-20 יואב קומיי נ' ספיר אפרת (פורסם בנבו, 08.11.2020); ה"ט (שלום קריות) 4236-02-17 אילן שכטר נ' מרגלית זינאתי (פורסם בנבו, 26.06.2017); ה"ט (משפחה חיפה) 41738-08-14 א.ז.ג נ' א.ז. (פורסם בנבו, 05.11.2014).

ב.3. אשר לצו למניעת הטרדה מאיימת שהתבקש על ידי החברה -

ב.3.1. האם רשאית חברה לעתור בבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת?

22. השאלה הראשונה שאותה יש לברר היא האם חברה רשאית לעתור בבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת.

23. טוען המשיב, כי השאלה האם חברה רשאית לפנות בבקשה למתן צו לפי חוק הטרדה מאיימת טרם הוכרעה בפסיקה, כאשר בתי משפט השלום הביעו דעות לכאן או לכאן. עוד טוען המשיב, כי כאשר ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת לבקשת חברה, ניתן הדבר במקרים קיצוניים של אלימות פיזית ואיומים קונקרטיים וממשיים שנגקטו כנגד עובדי החברה בשל היותם עובדי החברה.

24. המבקשת מצדה סבורה, כי אין מניעה שבקשה למניעת הטרדה מאיימת תוגש על ידי החברה.

25. אכן קיימת גישה בפסיקה אשר סבורה, כי חברה אינה רשאית לעתור בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (ראה למשל - ה"ט (ב"ש) 52545-03-17 עמידר, החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ נ' בנימין שימשלשוילי - פורסם בנבו, 13.04.2017). כבי השופט בן טולילה סבר, כי חרף הוראות חוק הפרשנות, יישום סעיף 1 לחוק הפרשנות אינו הולם במקרה של החוק למניעת הטרדה מאיימת, לאמור:

"צא ולמד כי לשון החוק נוקטת במפורש ביטויים המופנים כלפי בן-אדם כפרט, הן כלפי זה המבקש את הסעד, הן כלפי זה הגורם את אותה הטרדה מאיימת. כאמור, פסקי-הדין אשר מצדדים בהחלת החוק על תאגידים עושים שימוש בסעיף 4 לחוק הפרשנות הקובע כי "מקום שמדובר באדם – אף חבר בני אדם במשמע, בין שהוא תאגיד ובין שהוא אינו תאגיד", כאשר סעיף זה יש לקרוא יחד עם סעיף 1 רישא לחוק הפרשנות, המסייג כאמור את תחולת החוק ומציין כי: "חוק זה יחול לגבי כל חיקוק והוראת מנהל אף אם ניתנו לפני תחילתו, אם אין הוראה אחרת לעניין הנדון, ואם אין בעניין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם חוק זה". יישום סעיף 1 לחוק הפרשנות בתיק שבפניי, גם אם אפשרי מילולית, אינו הולם במקרה של החוק למניעת הטרדה מאיימת, וזאת מכמה טעמים. ראשית, לא ניתן להתעלם מן הרקע לחקיקתו של החוק למניעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

הטרדה מאיימת, שלמעשה "נולד" מתוך החוק למניעת אלימות בתוך המשפחה. (...) מתן כלים לתאגיד או לחברה לא עולה במפורש או במשתמע מהרקע לחיקוקם של חיקוקים אלו, דבר אשר מחייב משנה זהירות עת מרחיבים תחולתו על מקרים בכגון דא".
[ההדגשה אינה במקור].

ראו גם ה"ט (שלום ת"א) 12-04-4381 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (פורסם בנבו, 23.04.2012) שם ביטא בית המשפט דברים ברוח זו לאמור:
"לטעמי, לשון החוק הינה ברורה. החוק נועד להגן על אדם בשר ודם מפני הטרדה ואיומים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו. בשום מקום, לא בחוק ולא בהצעת החוק מוזכר או נטען כי מטרת החוק להגן גם על תאגיד או חברה."

26. גם מעיון בהצעת החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001 (הצעות חוק 2028, מיום 23.7.2001) עולה, כי, החוק נועד לסייע מפני הטרדות ואיומים אשר פוגעים בשלוות החיים, בפרטיות או בגופו של אדם: "ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד". תכלית זו מוקשית ככל שהדברים נוגעים לחברה, שכן בהיעדר גוף בשר ודם, לא יכול לקום חשש לפגיעה בגופה של החברה המוטרדת.

27. הפסיקה דלעיל משקפת אפוא נאמנה את רוח הצעת החוק ואת החוק כפי שנחקק בסופו של יום והיא מקובלת עליי. החוק מיועד ככלל להגן על אנשים בשר ודם ולא על חברות.

28. אלא שחרף האמור לעיל, ונוכח העובדה שחוק הפרשנות מרחיב את הדיבור "אדם" גם ל"חבר בני אדם" כדוגמת תאגיד, אני סבור כי במקרים בודדים, חריגים שבחריגים, ניתן לבצע את ההתאמות הנדרשות וליתן צו למניעת הטרדה מאיימת, גם לבקשתו של תאגיד. המקרים החריגים הם מקרים שבהם ההטרדה אינה מכוונת כלפי אדם ספציפי (שיכול לפנות בסעד משל עצמו), אלא במקרים שבהם ההטרדה מכוונת לעובדי התאגיד מכוח השתייכותם לתאגיד. למשל- אדם שמטריד טלפונית חזור והטרד את המזכיר/ה בחברה ומונע אפשרות מהחברה לנהל סדר יום תקין; למשל- אדם שעומד בכניסה למשרדי חברה ועולב ומטריד כל עובד שנכנס לאותם משרדים באופן המשתק את פעילות החברה, או גם מקרים שבהם מעורבת אלימות פיזית כלפי עובדי החברה בשל היותם עובדים. במקרים חריגים שכאלה, אין הגיון ואין טעם שכל אחד מהעובדים יפנה פרטנית בבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת; יש בכך בזבוז של משאבים שיפוטיים שלא לצורך (ראה והשווה ה"ט (ב"ש) 16-12-41163 עמידר נ' ליאור גואל, פורסם ביום 1.11.2017).

29. בענייננו- אינני סבור, כי הבקשה דנן נמנית על אותם מקרים חריגים שבהם רשאי תאגיד לעתור ולבקש צו למניעת הטרדה מאיימת. לפנינו מצב דברים שבו אדם קורא לחרם על החברה נוכח השירות שלה, והוא עושה כן בשפה בוטה מעט ולא נעימה ואף חברו (או הוא עצמו) תייג במקרה כזה או אחר את מי מעובדי החברה בפייסבוק (תיג שיכול להפנות לעמוד האישי של אותו עובד), ואולם אינני סבור, כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

המצדיקים את התאמת חוק הפרשנות על תאגיד באופן שבו נפגעת החירות, השלווה והיכולת של התאגיד לפעול. אינני סבור, כי הפרסומים מונעים מהחברה לקיים שגרה עסקית תקינה ומעבר לכל, "ההטרדה" היא בראש ובראשונה מופנית כלפי התאגיד עצמו ולא כלפי עובדיו, ומכאן שפניית התאגיד מוקשית אף היא נוכח הטעמים שפירטתי לעיל. לא מצאתי גם תימוכין ממשיים להטרדה על לקוחות שעושים חיבוב (לייק) לעמוד החברה. 30. גם אם המשיב קורא להחרים את החברה (ואלו הם עיקר הפרסומים), הרי שהוא אינו מונע את עבודתה; אינו מונע את חלוקת המשלוחים על ידה ברחבי הארץ או את כניסת העובדים למשרדי החברה. היינו, ההטרדה אינה מאיינת פעילות ואינה הטרדה המצדיקה את התאמת החוק לטובת תאגיד.

31. לחברה עסקית אין "שלוות חיים" ואין "חירות אדם" כפי העולה מתכליות סעיף 2 לחוק ההטרדה המאיימת. לחברה יש פעילות עסקית אשר משיאה לה רווחים או מביאה להפסדים. כפועל יוצא מאותה התנהלות עשויים צרכנים להביע מחאה ואף לקרוא לחרם צרכנים, שכן הם אינם שבעי רצון או כי הם חפצים בפיצוי בגין אובדן. מצב דברים שכזה אינו מצדיק את התערבות בית המשפט לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת ודומה, כי הרצון של המבקשת לעשות שימוש בהוראות חוק זה חותר תחת תכליות החוק.

יתרה מכך – בבקשה דנן שמה החברה את הדגש על כך, כי אין מדובר במחאה צרכנית, אלא בסחיטה וכי חופש הביטוי הוא לא חופש השיסוי. דא עקא, שטענות אלה יפות לטעמי לאכסניות משפטיות אחרות ולא למבחנים הרלוונטיים לחוק. בענייננו, הפרסומים לא משתקים את פעילות החברה - הדבר לא הוכח וממילא שלא נטען. גם הטענה לפיה פרץ המשיב למחשבי החברה לא אוששה והוכחשה. איננו מצויים אפוא במקרה חריג וקיצוני כל כך, שבו תוכל החברה לבקש להסתייע בהוראות החוק.

32. היעדרות לבקשה זו ביחס לחברה, עשויה להביא ל-"מדורן חלקלק" ולא רצוי, שבו ינסו תאגידיים לעשות שימוש בכלים המהירים והאפקטיביים שמציע החוק למניעת הטרדה מאיימת, לצורך השתקת ביקורת, גם אם היא אינה נעימה, גם אם היא קוראת לחרם צרכנים נוכח שירות פגום לכאורה, וגם אם דבר המחאה מפורסם פעמים רבות.

33. אני ער לכך, כי באחד מהמסרונים האחרונים ששלח המשיב לשליח שביצע לו את המסירה, הוא דרש פיצוי כספי תמורת הפסקת הפרסומים. חרף הדברים הללו, אינני סבור, כי יש בכך כדי לשנות ממסקנותיי לעיל, שכן הפיצוי שנדרש הינו פועל יוצא של הנזק שלשיטתו נגרם לו כתוצאה מאובדן המשלוח, כמו גם מכך שלטענתו אין אפשרות ליצור קשר אפקטיבי עם החברה.

34. סיכום ביניים- ייתכן ופרסומיו של המשיב מקימים לחברה המבקשת עילות תביעה ממשיות וייתכן שלא. יחד עם זאת, פנייתה של החברה, לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת אינה אפשרית לטעמי בנסיבות העניין, ואינה נמנית על המקרים החריגים שבהם יש לאפשר זאת. די בכך כדי להביא לדחיית בקשתה של החברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

מבלי לגרוע מכל אלה - אין בדחיית הבקשה ביחס לחברה, כדי לקבוע ממצא כלשהו לפיו פניותיו של המשיב כמו גם התנהלותו תקינה בהיבטים משפטיים אחרים. כל שנקבע בהליך זה הוא, כי ההליך שבו נקטה החברה ביחס למשיב הוא חסר היתכנות לפי החוק דנן.

ב.2.3 - על החפיפה לחוק איסור לשון הרע

35. גם אם נצא מנקודת הנחה, כי אין מניעה למבקשת לפנות בבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת חרף העובדה שמדובר בחברה, הרי **שבענייננו, אינני סבור, כי האכסניה המשפטית המתאימה נוכח פרסומים פוגעניים היא לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, והבקשה דנן אינה יכול להיות "כביש עוקף" לתביעות לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") או עוולות אזרחיות אחרות וכמובן שאינני מחווה דעה לכאן או לכאן.**

36. יש לזכור, כי על פרסומים הנושאים אופי של לשון הרע חלה מערכת פרטנית של דינים מכוח חוק איסור הרע. ביחס למערכת דינים זו נקבע כבר בעבר (ע"א 214/89 **אבנרי נ' שפירא ואח'**, פ"ד מג(3) 840), כי ככלל התרופה הטבעית לפגיעה בשם הטוב היא סעד של פיצויים ומכל מקום לא על נקלה ייעתר בית המשפט לבקשות למניעת פרסום בשלב מקדמי של בקשה לצו מניעה, שבו טרם הוכרעה אחריות הנתבע לפרסום לשון הרע.

ההליך דנן לא יכול לשמש "כביש עוקף" לפסיקה המוכרת לפיה צווי הסרת פרסום יינתנו במשורה בשלב המקדמי של ההליך. החוק למניעת הטרדה מאיימת לא בא לאפשר מציאת דרך עוקפת לכך.

37. גם חופש הביטוי, צריך לעמוד לנגד עיני בית המשפט בהקשר זה. מן המפורסמות שאינן צריכות ראיה, כי מעלתו של חופש הביטוי רב וכמוהו כערך יסודי בחברה דמוקרטית:

"(...) והרי חופש הביטוי מוסד מוסד הוא לדיון ציבורי בחברה פתוחה ותנאי-בלעדיו-אין הוא לקיומה של דמוקרטיה חיה ותוססת. (...) מסקנה נדרשת מכל אלה היא כי רק בנסיבות שבהן ייגלה לעינינו איסור ברור בחוק על חופש הביטוי – או צמצומו של חופש הביטוי – רק במקרים אלה אכן נאסור על חופש הביטוי או נצמצם אותו. ובמקרים אלה אף-הם נעשה כן רק במידה ההכרחית."

[ר' תב"מ 16/01 **סיעת ש"ס נ' חבר-הכנסת אופיר פינס-פז**, פ"ד נה(3) 159, 161-162 (2001)]

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

ובענייננו - מעיון בפרסומי המשיב עולה, כי אלה מתייחסים לטענותיו בדבר שירות לקוי ופגום של המבקשת. לעת הזו אין בידי לקבוע האם אכן יש ממש בטענותיו של המשיב ומכאן שאין בידי לעת הזו לשלול את הגנתו של המשיב באופן שיאסור עליו להביא את עמדתו כבר לעת הזו. יוער, כי הפרסומים אינם חריגים בצורה קיצונית או בוטה ולעת הזו, חופש הביטוי עדיף בעיני על פני החלטה בשלב מקדמי זה האוסרת על ביצוע פרסומים.

38. זאת ועוד; בדיון שהתקיים לפניי טען ב"כ החברה, כי מדובר בפרסומים העולים כדי סחיטה באיומים וכי תלונה הוגש כנגד המשיב במשטרה. ברי, כי ככל שעסקין בזירת העבירות הפליליות (ואינני מחווה דעה בקשר לכך) וודאי שאין צורך בצו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, שכן חזקה שבית המשפט אינו אמור להוציא צווים האוסרים על מעשים לא חוקיים.

ב. 3.3 - היעדר ההלימה שבדו"ח החוקר הפרטי שצורף לבקשה

39. לבקשת המבקשות צורף דו"ח חוקר פרטי. המדובר בדו"ח עב קרס אשר יצר תחושת חוסר נוחות. תחושת חוסר הנוחות נובעת מכך, כי הדו"ח אינו מסתפק בפרטים אודות המשיב ופרסומיו, אלא שהוא מתחקה אחר אילן היוחסין שלו, ואחר בני משפחתו, לרבות גרושתו אחותו וילדיו, והכל תוך צירוף תמונות שלהם לדו"ח שהוגש לבית המשפט.

40. לעודף המידע הזה כמובן שאין כל תרומה או רלוונטיות להליך שמתנהל לפניי.

ב. 3.4 - סיכום הדברים ביחס לחברה

41. דין הבקשה כנגד החברה להידחות. חשוב להבהיר, כי אין בדברים הללו כדי להכשיר את התבטאויותיו של המשיב או של עמית שפועל מטעמו (ככל שאין מדובר במשיב). כל שנקבע הוא, כי האכסניה המשפטית המתאימה למצב דברים זה אינה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

ב. 4. אשר לבקשתן של אירית ומור - בקשה אשר יש לקבלה -

42. דין הבקשה בעניינן של אירית ומור להתקבל.

43. בהיבט העובדתי- על ידי המשיב בוצעו פרסומים בגדרן קרא לפנות באופן אישי לאירית ולמור תוך שהוא מתייג את עמוד הפייסבוק האישי שלהן. בפרסומים אחרים באו גם תמונות אישיות שלהן מתוך עמוד הפייסבוק האישי שלהן.

44. דא עקא, שאירית ומור הינן מנהלות בחברה וכל מחלוקת שיש למשיב עם החברה, אינה מצדיקה את הפיכת קיר הפייסבוק האישי שלהן למחאות כאלה ואחרות כנגד החברה, לא כל שכן פנייה לבני משפחתן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

45. וכך כותב המשיב בפרסום שביצע בפייסבוק, אשר צורף בעמוד 8 להודעת המבקשות מיום

13 בינואר 2021 :

**"Received a bit of criticism for suggesting that to
get irit krief's and her daughter mor mazor's (nee
krief) attention. you may have to post on the walls
of her family and friends. This is my reply"**

46. דברים אלה (ואחרים שעניינם תיוג אישי של אירית ומור), יוצרים קושי ומצריכים את מעורבות בית המשפט. עמוד הפייסבוק האישי של אירית ומור הוא **עמוד פרטי ואישי**. אין לו נגיעה לפעילות החברה אלא לחייה הפרטיים. הוא אינו קשור לחברה, הוא אינו חלק מפעילותה. אלא שהמשיב, מטעמיו שלו כדי למשוך את שימת ליבה של החברה מצא לנכון להנחות את ציבור העוקבים אחריו באותה קבוצה הקוראת להחרים את המבקשת, **לפנות לאירית ולמור ואף לבני משפחתן ולחבריהן**. רצונו לשרבב את אירית ומור לתוך אותה מחלוקת עם החברה עולה לטעמי כדי הטרדה מאיימת. המדובר בהתנהלות אשר יש בה כדי להטיל מורא.

47. על ההתנהלות עוכרת השלווה בהיבט האישי למדתי נאמנה גם מעדותן במהלך הדיון שהתקיים היום לפניי.

48. הדברים מלמדים גם על חשש מפני הטרדה לעתיד לבוא. שכן, המשיב כותב ב"רחל בתך הקטנה" כי חרף ביקורת על הצעתו לפנות לאירית ומור באופן אישי הוא מציע לפנות אליהן, לחבריהן ולבני משפחתן בתגובות בקיר הפייסבוק.

49. גם תיוג תמונות אישיות של אירית ומור, לרבות מאירועים אישיים ופרטיים, לצורך קידום אותה המחאה אינו מקובל ועולה כדי הטרדה מאיימת ביחסן אליהן.

50. התנהלות זו של המשיב הינה בעלת פוטנציאל מסית ופוגעני. יש בה כדי להעכיר את השלווה של אירית ומור, להטריד את מנוחתן, לשבש את שגרת יומן, ויש בהן כדי ליצור תחושות של מתח וחרדה.

51. בעוד שביקורת לגיטימית (ואינני מחווה עמדה לכאן או לכאן) כלפי החברה יכולה לבוא תחת כנפי חופש הביטוי, הרי שהצעות לפנות למנהלי חברה, לבני משפחתם ולחבריהם, רק כי למשיב ישנה טרוניה על משלוח שאבד, עד שתתרחצה החברה ותפצה אותו, או כי הוא נוטל על עצמו להיות נושא הבשורה של לקוחות לא מרוצים של החברה, עולה לטעמי כדי הטרדה מאיימת, וזו תימנע על ידי בית המשפט בצו מתאים.

52. בנסיבות אלה, דין הבקשה שהגישו המבקשות 2-3 (אירית ומור) להתקבל. פירוט הצו שיינתן יובא בהמשך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

ב.5. אשר לעמית גזית -

53. חלק מן הפרסומים הבוטים יותר, הכוללים תמונות של אירית ומור, כמו גם מתייגים את מי מעובדי המבקשת בפייסבוק, פורסמו על ידי משתמש פייסבוק בשם **עמית גזית**.

54. המבקשות סבורות, כי עמית גזית הוא פרופיל פיקטיבי שבו עושה שימוש המשיב ובדו"ח החוקר מטעמם אף הובאו טיעונים סדורים המלמדים על דרך ההיסק, כי עמית גזית הוא פרופיל פיקטיבי שמפעיל המשיב.

55. המשיב מצדו טען בסעיף 10 לתגובתו, כי: "המשיב איננו עמית גזית, עמית גזית הוא חברו הטוב של המשיב אשר אינו נתבע לדין בהליך דנן...". נוכח הדברים ביקשו המבקשות מהמשיב לוודא, כי עמית גזית יתייצב לדיון ואולם, זה כאמור לא התייצב. בדיון הבהיר המשיב, כי הוא נוטל על עצמו את האחריות לעמית גזית, ללמדך כי לצורכי הליך זה הפרסומים הם באחריות המשיב.

56. חשוב להבהיר, כי במסרון ששלח המשיב לשליח שמסר לו את כתבי הטענות הסתבר מפי המשיב, כי עמית גזית פועל בהתאם להנחיותיו וכך נכתב (בתרגום מאנגלית שהוגש לעיון): **"לכי תזייני אירית קריאף ומור מזור לבית קריאף. החבילה שלי "אבדה במחסן".. במשרדים הדפוקים שלכם.. כאשר תשלמו את הפיצוי הכספי בעלויות ההחלפה, בתוספת קנס של \$1250, אני אבקש מעמית גזית לרדת מכם ולהפסיק לשלם לסטודנטים \$250 כדי להעלות פוסטים בכל המדיה החברתית"**.

המשמעות הינה אם כן- המשיב שולט על פעולותיו של אותו עמית גזית (בין אם מדובר במשיב עצמו ובין אם מדובר באחר מטעמו).

57. נוכח האמור, מסקנת הדברים הינה אם כן, כי פרסומיו של עמית גזית בעניינן של המבקשות הן פועל יוצא של הנחיות המשיב. מכאן, שהצו אשר יינתן להלן יכלול פרסומים שמבוצעים על ידו והן על ידי עמית גזית (אינני קובע מסמרות ואולם לא מן הנמנע שהמשיב פועל תחת הפרופיל של עמית גזית ושמדובר במשיב).

58. ככל שסבור המבקש שעמית גזית פועל שלא על דעתו- וככל שקיים אדם כזה- ייצא ידי חובתו וימסור את פרטיו המלאים הידועים לו (שהרי מדובר בחברו הטוב) ואזי לא תחול עליו אחריות בגין פרסומיו.

59. בהיבט העובדתי- על ידי המשיב בוצעו פרסומים בגדרן קרא לפנות באופן אישי לאירית ולמור תוך שהוא מתייג את עמוד הפייסבוק האישי שלהן. בפרסומים אחרים באו גם תמונות אישיות שלהן מתוך עמוד הפייסבוק האישי שלהן.

ג. תוצאת ההליך -

60. בקשת החברה כנגד המשיב נדחת בזאת, זאת תוך שעומדות לה מלוא הזכויות על פי כל דין. אבהיר למשיב, כי הוא חשוף להליכים משפטיים שונים נוכח עוולות נטענות אחרות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 20-12-73665 גלובל קורייר אקספרס בע"מ ואח' נ' דרורי

(ואינני מחווה דעה לגוף הדברים אלא משקף את טענות המבקשת) ומכאן שאציע לצדדים, כי ידעו למצות ביניהם את השיג ושיח שהחל במסדרון בית המשפט, ואולם הצדדים יעשו כפי חוכמתם בהקשר זה.

61. **הבקשה שהוגשה על ידי אירית ומור מתקבלת.** בנסיבות אלה ניתן בזאת צו האוסר על המשיב:

- להטריד את אירית ומור בכל דרך ובכל מקום, ולפרסם (בין בעצמו ובין באמצעות אחרים מטעמו לרבות עמית גזית) פרסומים כלשהם אודותיהן, לרבות קישור ותיוג שמותיהן.
- לאיים על אירית ומור.
- להטריד את אירית ומור.
- לבלוש אחרי אירית ומור, לפגוע בפרטיותן או ליצור עמן קשר כלשהו.

הצו יעמוד בתוקף למשך ששה חודשים מהיום.

כל צד יישא בהוצאותיו.

62. **המזכירות תדוור לצדדים ותסגור את התיק.**

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

רז נבון, שופט

